

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Bemærkninger til Motorafgiftsloven vil jeg udtale, at jeg er klar over, at det maaske er den Lov, der er vanskeligst at naa til Enighed om, fordi denne angiver Fordelingen af Motorafgifterne mellem de forskellige Kommune grupper og saaledes berører disses økonomiske Interesser direkte. Jeg konstaterer med stor Tilfredshed, at det ærede Medlem er enig i, at det hidtilværende System har virket uheldigt paa flere Maader, og enig i Principperne for det foreslaaede Fordelingsgrundlag.

Med Hensyn til Enkelthederne i den fremsatte Kritik skal jeg tillade mig at anføre, at det er forkert, naar det ærede Medlem nævner Vejfondens Andel sammen med Amtskommunernes, og naar Sognekommunernes Andel stilles op heroverfor sammen med de øvrige Kommune grupper. Vej fonden er jo, som det direkte fremgaar af Forslaget, ikke tænkt anvendt alene til Amtskommunernes Veje; tværtimod er det udtrykkelig bestemt, at ingen Gruppe ved Fordelingen af denne Fonds Midler kan faa mindre end Halvdelen af, hvad den vilde have faaet, saafremt hele Vej fonden blev fordelt i Forhold til de i Loven angivne Procentsatser for de direkte Andele i Motorafgifterne.

Spørgsmaalet om Dækningsprocentens maksimale Størrelse faar inden for en over skuelig Aarrække næppe praktisk Betydning, da Kommunerne sikkert ikke vil opnaa denne Dækningsprocent. Naar man har gradueret Dækningsprocentens maksimale Størrelse, er det sket under Hensyn tagen til de paagældende Vejes trafikale Betydning.

Da Amts- og Sognekommunerne i Mod sætning til Bykommunerne hidtil har faaet deres direkte Andele i Motorafgifterne beregnet i Forhold til tidligere Aars regnskabsmæssige Vejudgifter, har disse Kommuner i stort Omfang igangsat Vejarbejder ud fra den Forventning, at de senere vilde faa refunderet en væsentlig Del af Udgifterne herved gennem de direkte Andele i Motorafgifterne. En saadan Forventning har Købstadkommunerne ikke haft, idet deres Andele jo er blevet fordelt i Forhold til andre Fordelingsfaktorer end de regnskabsmæssige Vejudgifter. Den Overgangsregel, som det derfor er rimeligt at indføre for Amts- og Sognekommunernes Vedkommende, er der efter min Mening ingen saglig Begrundelse for ogsaa at lade gælde for Bykommunernes Vedkommende.

Med Hensyn til Styrelsesloven bemærkede det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen,

at han for sit Vedkommende kunde tænke sig Oprettelsen af et Direktorat med direkte Referat til Ministeren for offentlige Arbejder. Heroverfor skal jeg anføre, at jeg ikke ser nogen væsentlig Forskel mellem et Direktorat med en saadan direkte Adgang til Ministeren og et Departement, og jeg kan ikke se, at det gør nogen særlig Forskel, om man vælger den ene eller den anden Benævnelser. Sagen ligger dog vistnok saadan, at den nye Styrelse væsentligst faar samme Beføjelser som den, der i Øjeblikket sædvanligvis udøves gennem et saakaldt Departement. Hvis Forholdet havde været det, at det nye Organ selvstændigt skulde have udført Anlægsarbejder, som Tilfældet f. Eks. er ved Vandbygningsdirektoratet, vilde ogsaa jeg have foretrukket et Direktorat, eventuelt et Generaldirektorat, men som Forholdene nu ligger, maa jeg være af den Opfattelse, at den bedst egnede Administrationsform for et fremtidigt Centralstyre for Vejvæsenet er et Vejdepartement direkte under Ministeren for offentlige Arbejder.

Vedrørende det ærede Medlems Udtalelse om, at han godt kunde tænke sig, at Arbejdsministeriet under normale Forhold kunde have med Vejvæsenet at gøre, skal jeg bemærke, at jeg vilde finde det uheldigt, om Vejdepartementet henlægges under Arbejdsministeriet i dettes nuværende Skikkelse, idet Arbejdsministeriets Sagsomraade efter min Mening og navnlig under de herskende ekstraordinære Forhold bør være at administrere Statsmidler udelukkende med Henblik paa Igangsættelse af Arbejder, ligegyldigt af hvad Art, med det ene Formaal at bekæmpe Arbejdsløsheden. Et Vejdepartement maa derimod fortrinsvis ved Valget af Vejarbejder se hen til disses trafikale Virkning. Noget andet er, at jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem i, at den Deling, som har fundet Sted af Ministeriet for offentlige Arbejder og Arbejds- og Socialministeriet, kunde give Anledning til under normale Forhold at overveje, om det ikke vilde være rimeligt at slaa Arbejdsministeriet sammen med det nuværende Ministerium for offentlige Arbejder og da fortsat opretholde et selvstændigt Trafikministerium, der dog i saa Fald efter min Mening ikke blot skulde beholde sit nuværende Sagsomraade, men samtidig burde forenes med Søfartsministeriet, ligesom dette Ministerium naturligvis burde have den egentlige Luftfart, som man nu af Hensyn til den Interesse, jeg altid har haft for dette Problem, har ladet mig beholde.